

παιδεία, συγγραφεῖσα παρὰ Νικολάου Παπαδοπούλου, διά προτροπῆς καὶ δαπάνης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τιμίου καὶ φιλογενοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος τῶν Ἑλλήνων μεγαλεμπόρων, πρὸς χρήσιν καὶ ὡφέλειαν αὐτῶν καὶ τῶν ἀπανταχοῦ δικογενῶν ἐπιστασίᾳ καὶ διορθώσει Σ. Β. Ἐν Βενετίᾳ παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. 1815—1816. Τόμ. 4. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ δύο πρῶτοι τόμοις Α—Κ. καὶ Λ—Ω. περιέχουν τὸ Λεξικὸν τῆς ἐμπορικῆς γλης· οἱ δὲ ἔτεροι δύο, ἐπιγραφόμενοι Λεξικὸν ἐμπορογεωγραφικὸν, φθάνουν μέχρι τοῦ στοιχείου Κ. ἢτοι Α—Β καὶ Γ—Κ. Τὴν τύπωσιν τοῦ συγγράμματος τούτου, καὶ τοῦ προλαβόντος, ἐπιστάτησε καὶ ἐδιόρθωσεν ὁ Σπυρίδων Βλαντῆς.

(554) — Ἐλληνικὸς Τηλέγραφος, ἢ Περιοδικὴ ἐφημερίς, πολιτικὴ, φιλολογικὴ τε καὶ ἐμπορικὴ, ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ Δημητρίου Ἀλεξανδρίδου. Ἐν Βιέννῃ, 1816. Παρὰ Ἀντωνίῳ Στράους. εἰς 4^{ον}.

(555) — Ἐρμῆς ὁ Λόγιος, ἢ Φιλολογικαὶ Ἀγγελίαι. 1816. Ἐν Βιέννῃ ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰω. Βαρθ. Τζεκίου, πρώτην βενδότου. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πινσάσης τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡφελιψυχωτάτης ἐφημερίδος ταύτης, μὲ λύπην ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἥρχισεν ἐκ νέου νὰ ἐιδίδεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1816 ἔτους, ἐπιμελεῖς δύο λογίων ἀνδρῶν, τοῦ Ἱερέως Θ. Φαρμακίδου, καὶ τοῦ ἐμπόρου Μ. Κοκκινάκη, διστις μετὰ ταῦτα ἀνέλαβε μόνος του τὴν ἐκδοσίν της.

(556) — Εἰδύλλια. Ἐν Τεργέστῃ, 1816. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συντάκτης τῶν ποιημάτων τούτων εἶναι ὁ Στέφανος Καραθεοδωρίδης, τοῦ ὄποίου τὸ ὄνομα ἀναγινώσκεται ἐν τέλει τοῦ μικροῦ του Προοιμίου.

(557) — Διατριβὴ εἰς τὴν Ἀνακήρυξιν τοῦ Δογίου Ἐρμοῦ καὶ εἰς τινα τῶν προλεγομένων τοῦ Ταρτούφου. Ἐν Πέστῃ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωάννου Τράττνερ, 1816. εἰς 8^{ον}.

(558) — Πρὸς τοὺς Ἐλλογιμωτάτους νέους ἐκδότας

τοῦ Λογίου 'Ερμοῦ, εἰς Βιέννην τῆς Αύστριας, Παν. Κοδρικᾶς. Παρίσι, ἄ. Ἀπριλίου, 1816. εἰς 8^η.

(559) — Πίναξ τῆς κλίσεως τοῦ 'Ηλίου, ἐν τῇ τοῦ Βυζαντίου μεσημβρίᾳ· διὰ τὰ ἔτη 1816 ἕως 1827 ἀκάλουθη, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔτος. 'Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφείῳ. ἔτει 1815. εἰς 8^η. σελ. 29.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συντάκτης τοῦ πονήματος τούτου εἶναι ὁ Κεφαλῆν Γεράσιμος Κῶπης, διατρίβων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

(560) — Στοιχεῖα 'Αριθμητικῆς καὶ 'Αλγέβρης, ἐκδόθεντα ὑπὸ Στεφάνου 'Ιεροδιακόνου, τοῦ Θετταλοῦ. 'Ἐν Βιέννῃ. 'Ἐκ τῆς τυπογραφίας 'Ιωάν. Βαρθ. Τζεκίου, 1816. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

(561) — 'Ο Φιλάργυρος, κατὰ τὸν Μολιέρον Κωμῳδία εἰς πέντε πρᾶξεις ὑπὸ * * *. 'Ἐν Βιέννῃ. 'Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ 'Ιωάν. Βαρθ. Τσεκίου, 1816. εἰς 8^η.

(562) — Γραμματικὴ 'Ελληνικὴ, περιέχουσα τὸ 'Ετυμολογικὸν καὶ Συντακτικόν. Συντεθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Ζαχαριάδου, ἐλληνοδιδασκάλου τοῦ Ζέμονος, εἰς χρῆσιν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκδοθεῖσα φιλοτίμῳ συνδρομῇ 'Ελλήνων τε καὶ φιλελλήνων, ὡν τὰ ὄνόματα καταγράφονται ἐν τῷ τέλει τῆς Εἰδοῦ. 'Ἐν Βιέννῃ. 'Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ 'Ιωάννου Σνύρερ. 1816. εἰς 8^η.

(563) — Οἰκονομία πρακτική τε καὶ γενικὴ πάντων τῶν τῆς 'Αγροικίας κτημάτων, ἐκ πολλῶν ἐρανισθέντας, παραρτήμασί τε οἰκείοις καὶ σημειώσεσι πλουτισθεῖσα, ὑπὸ Δημ. Παναγιωτάδου τοῦ Γούδελᾶ, Δόκτωρος τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας. Τόμος πρῶτος, περιέχων τὴν τε οἰκοδόμησιν καὶ τὴν ὅρνιθοτροφίαν. 'Ἐν Βιέννῃ. Τύποις Σνιρερείοις. φωτ. εἰς 8^η μέγα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ Γούδελᾶς ἐμελέτα νὰ ἐκδώσῃ τὸ πόνημά του

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΦΙΛΟΧΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

E.G.D. της K.T.I
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

διηγημένον εἰς ὄχτὼ τόμους· ἀλλὰ, διὰ Ἑλλειψὶν τῆς ἀναγκαίας δαπάνης, δὲν ἔξεδωκεν εἶρη μόνον τὸν πρῶτον. Περὶ τοῦ συγγράμματος ταύτων ἀνχγινώσκεται ἐκτεταμένη ἐπίκρισις ἐν τῷ Λογίῳ Κριῆ τοῦ 1816 ἑτούς, σελ. 172-185. Ἡ ἐπίκρισις αὗτη, τῆς ὀποίας θεούση συνέγειρε δὲν ἔξεδωκη πλέον, διότι ἵσως ἐπέτυχε τάχιστα τὸν σκοπόν της, ἐμπόδισε τοὺς ὁμογενεῖς γὰρ συνδραμωσαν εἰς τὴν ἕκδοσιν τοῦ βιβλίου τούτου, κηρυχθέντος ἀνωφελοῦς διὰ τὸ Ἐθνος, καὶ ἀναρριμόστους ὡς πρὸς τὴν τότε παιδείαν του καὶ γρηγοριακὴν κατάστασιν.

(564) — Λεξικὸν τῆς Γραικικῆς, Γαλλικῆς· τε καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης, συνεργανισθὲν τὸ πρῶτον παρὰ Γεωργίου Βεντότου, νῦν δὲ αὖθις εἰς φῶς ἀγθὲν ἐπιστασίᾳ Σπυρίδωνος Ελαντῆ, καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ τυπογράφου. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. 1816, εἰς 8^η μέγα.

(565) — Συνοπτική ‘Ιστορία τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἀπὸ ἀρχῆς ταύτης μέχρι ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν’ Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ N. Σκούφου. Ἐν Βιέννη, 1816. Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου δὲ Χιρστῆλδ.. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ό B'. τόμος ἐτοπώθη ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ιωάν.
Σβεκίου. Συγγραφέας δὲ τοῦ πονήματος τούτου είναι ὁ Schoell.

(566) — Ἡθικὰ Διηγήματα τοῦ Φραγκίσκου Σααβίου,
νῦν πρῶτον μεταφρασθέντα παρὰ Κωνσταντίνου Οἰκονό-
μου, τοῦ ἐξ Καθῆσαις, ἐπειθεωρηθέντα δὲ μεθ' ὅσης οἵσν τα-
τῆς ἐπιμέλείας παρὰ Σπυρίδωνος Ελαυτῆ. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ
Νικολάῳ Γλυκεῖ, 1816. εἰς 8^ο

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλιαρίου ἐτυπώθη καὶ τὸ
ἔξιτον πονηρότερον τοῦ "Arra Bī.l.l, μεθιωτερά Ἀγγλικὴ τοῦ χρ-
ιστιανοῦ Δ' Αρτῶ" μετεφράσθη δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Οἰκονόμου.

(567) — ‘Ιπποκράτους τὸ κερί ἀέρων, ὑδάτων, τόπων,
διεύτερον ἐκδιδεῖν μετὰ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως’ φί προε-
στέθη ἐξ τοῦ αὐτοῦ ‘Ιπποκράτους καὶ ὁ Νόμος, μετὰ τῆς
Γαλλικῆς μεταφράσεως’ καὶ τὸ τοῦ Γαλλικοῦ, διτελεστας

ἰατρὸς, καὶ φιλόσοφος. Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου. 1816, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς ἑκδόσεως ταύτης ἴδου τὸ λέγεται ἔκδότης Α. Κοραῆς, — αἱρός τὸν ἀναγνώστην. Τὸ περὶ αἵρων, ὑδάτων καὶ τόπων τοῦ Ἰπποκράτους σύνταγμα ἔξεδωχα μὲ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν, καὶ σημειώσεις διεξοδικὰς, εἰς δύο τόμους κατὰ τὸ 1800 ἵστος· καὶ τὴν ἑκδόσιν ἔκρινεν ἐπειτα (1810) τὸ Γαλλικὸν Πανεπιστήμιον ἀξίαν τοῦ προδικηθέντος ἀπὸ τὸ κράτος δεκαετηρικοῦ βραχίσιου. Τῶν ἐπιστημόνων ἀνδρῶν τούτων ἡ συγκαταβατικὴ χρίσις μὲ ὑποχρέωσε νὰ φροντίσω ὅθιστεραν τῆς πρώτης, ἀν τὸ δυνατὸν, δευτέρουν ἑκδοσιν. 'Αλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ χρειάζεται μακροτέραν μελέτην, ἔχοντα νὰ ἑκδώσω εἰς τὸ μεταξὺ τὸ κείμενον μόνον μὲ τὴν μετάφρασιν, εἰς χάριν τῶν ὁμογενῶν νέων. οἵτοις ἀσχολοῦνται εἰς μάθησιν τῆς Ἰατρικῆς. Πολὺ μέρος τῶν διαρθώσεων τοῦ κειμένου εἴναι Ἰωνισμοί, τοὺς διοικοῦ ἀμέλης εἰς τὴν πρώτην ἑκδοτιν πλειότεραι εἴναι αἱ διορθώσεις τῆς μεταφράσεως. Εἰς τὴν μέλλουσαν ἑκδόσιν τοῦ ποντίκ. τος, θέλω σαφέστερον ἐξηγήσειν τὰς αἰτίας τῶν μεταβολῶν. — Ἐπειδὴ μόνος σκοπὸς τῆς παρούσης ἑκδόσεως εἴναι τῶν ὁμογενῶν σπουδαστῶν τῆς τέχνης ἡ ὑφέλεια, μ' ἐχάνη χρήσιμον εἰς τὸν σκοπὸν νὰ προσθέσω καὶ τὸν Νόμον τοῦ Ἰπποκράτους μὲ τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν καὶ πολλὰ ὄλγας ἀναγκαῖας σημειώσεις τινὰς, καὶ ἄλλο σύνταγμα τοῦ Γαληνοῦ, ἐπιγραφόμενον, σὺν ἄριστος ιατρὸς, καὶ φιλόσοφος.

(568). — Μάρκου Ἀντωνίνου Λύτορας τῶν εἰς ἑαυτὸν έισλια 16'. Ὡν προτέθειται τὸ ὑπὸ Θωμᾶ τοῦ ἥττορος Γαλλιστὶ γεγραμμένον ἐγκώμιον Μάρκου· φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων. Ἐν Παρισίοις. ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1816, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Ό συγγράφεις οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῆς ὑπὸ Κοραῆ ἑκδόσεις τῆς Ελληνικῆς Βιβλιοθήκης.

(569) — Γραμματικὴ 'Ρωσικὴ Γραικικὴ, ἥτος μέθυδος διὰ νὰ σπουδάσῃ τις εὐκόλως τὴν 'Ρωσικὴν διάλεκτον. Τύποις ἐκδοθεῖσας εἰς γρῆσιν τῶν ὁμογενῶν νέων παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Παππαδοπούλου, Μιαγίστωρος.

τῆς φιλολογίας. Ἐν Μόσχᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ν. Σ. Βαενόλβενη, 1816. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή γραμματική αὕτη εἶναι ἀριερωμένη εἰς τὸν Ἰωάννην Ἀντωνίου Καποδίστριαν, τότε ὑπουργὸν τῆς Ῥωσίας.

(570) — **Βίος Θεμιστοκλέους τοῦ Ἀθηναίου, συλλεχθεὶς ἐκ πολλῶν συγγραφέων, καὶ παραφρασθεὶς εἰς τὴν ἀπλουστέρων Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Ἀθανασίου Σταγειρίτου, Καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας. Καισαροβασιλικῇ Ἀκαδημείᾳ τῶν Ἀνατολικῶν Γλωσσῶν. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τσεκίου, 1816. εἰς 8^ο.**

(571) — Δοκίμιον περὶ τῶν γραμμάτων τῆς τῶν Γάλλων φωνῆς καὶ τῆς αὐτῶν ἀπαγγελίας, ναὶ μὴν καὶ περὶ τῶν διφορουμένων διγενῶν οὐσιαστικῶν τε καὶ ἐπιθέτων ὄνομάτων· ὑπὸ Δημητρίου Παναγιωτάδου τοῦ Γοβδελᾶ, Δόκιμος καὶ καθηγητοῦ τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Βαρθ. Τζεκίου, ἀωτ'. 1816. εἰς 8^ο.

(572) — **Λοιμολαγία, ἡ περὶ τῆς Πανώλης, προφυλάξις καὶ ἔξολοθρεύσεως αὐτῆς· μᾶλλον εἰς χρῆσιν τῶν ἀνιάτρων παρὰ τοῦ Πετράκη Κ. Π. Ἡπήτου, ἰατροῦ καὶ μέλους τοῦ κατὰ Βιέννην Πανεπιστημείου. Ἐν Βιέννῃ, 1816, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας τοῦ Χιρσφέλδ. εἰς 8^ο.**

(573) — **Καύρκας Ἀρπαγή· Ποίημα ἡρωϊκῷ μικὸν εἰς τρία ἄσματα, συντεθὲν παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰακωβάκη Ρίζου, τοῦ ποτὲ Νερουλοῦ. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τσεκίου, 1816. εἰς 8^ο.**

(574) — **Κώδιξ Πολιτικὸς τοῦ Πριγκιπάτου τῆς Μολδαβίας. Ἐν Ἰασίῳ. Ἐν τῷ νεουργηθέντι Ἑλληνικῷ τυπογραφείῳ, ἐνδον τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, 1816. εἰς φύλ.**

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Έχδότης τῆς Νομοθεσίας ταύτης εἶναι ὁ υἱὸς
τοῦ ἡγεμόνος Μολδαΐας Σκαρλάτος Καλλιμάχης.

(575) — Στοιχειώδες σύγγραμμα περὶ Ἡθικῆς καὶ Εὐ-
δαιμονίας. Μεταφρασθέν ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν παρὰ τοῦ ἰατροῦ
Μ. Χρησταρῆ. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν.
Βαρθ. Τβέζεκίου, 1816. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

(576) — Αντιπελάργησις, ἡ Συλλογὴ τῶν σωζομένων ἐκ
τῶν ἀρχαιοτέρων Ἑλλήνων, τῶν ἐκπεπονηκότιν διαφόρως
πρὸς τὸ Δῆλιον πρόσδηλημα εἰς εὑρεσιν δύο μέσων ἀναλόγων
γραμμῶν ἐν συνεχεῖ γεωμετρικῇ ἀναλογίᾳ, καὶ ἐκ τῶν
νεωτέρων, ὑπὸ Μπαλάνου Βασιλοπούλου εὑρισκός γεωμετρη-
θέντων, εἰς τὴν τούτων εὕρεσιν, διὰ μόνου τοῦ Κανόνος
καὶ Διαβήτου γεωμετρικῶς. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογρα-
φίας Ι. Β. Σβεζίου. 1816. εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. ἴδοι τί ἀναφέρει περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πο-
νήματος τούτου ὁ πολυμαθὴς Κ. Ἀσώπιος, ἐν τῷ συγγράμματί
του: «Ἱστορία τῶν Ἐλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων Τόμ.
Δ'. σελ. 401, ὅμιλῶν περὶ τοῦ Δηλιακοῦ προβλήματος, ἀσχο-
λισαντος διαφόρους συγγραφεῖς. »Ως συνέχεια δὲ τούτων δυ-
νατὸν νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ τοιούτου ἀπίπειρα ὑπὸ¹
τοῦ σεβατιμίου ἀρχιπρειτούτου Μπαλάνου Βασιλοπούλου, δι-
δασκάλου τῶν Ιωαννίνων, διασωθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κο-
σμᾶ Μπαλάνου, καὶ τούτου διδασκάλου τῶν Ιωαννίνων, καὶ
μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐλδοθεῖσα (‘Αντιπελάργησις, κτλ. ἐν Βιέν-
νῃ τῆς Αύστριας, 1816). Ἐν ταύτῃ προτάσσονται τὰ ἐκ Φι-
λοπόδηνος, ἔπονται τὰ ἐξ Εύτοκεων, καὶ ἐπιτάσσεται ἡ περὶ τού-
του ἀλληλογραφία τοῦ Μπαλάνου Βασιλοπούλου πρὸς διαφόρους
σοφοὺς τῆς Ηετρουπόλεως, Βρετανίας, Ολλανδίας καὶ Προισίων,
καὶ Θεοτόκη προσέτι ἐπιστολὴ, οὐ μὴν ἄλλα καὶ Εὐγενίου τοῦ
Βουλγάρων πικρὰ κατάκρισις τῆς νομιζομένης εὑρέσεως, λέγον-
τος, πρὸς τοὺς ἄλλους, οὐ τῆς Πεθαγόρου κλειτῆς βοηθούσης
τὸ ἔργον ἄξιον, τὴ δὲ τοῦ Αὔγείου μᾶλλον βοηθασίη χρίε-
ται παραπλήσιον. Οὐ μετριωτέρωις δὲ ἀνταμείβεται ὁ κατήγο-
ρος ὑπὸ Κ. Μπαλάνου ἐν τῇ προτασσομένῃ ἐπιστολῇ: «Δείπεται
μόνον εἰπεῖν καὶ δοξα συνέβη ἐξ Ήετερού. Εὐγένιος γὰρ ὁ Βούλ-
γαρος, ἐν τῷ σγοτείῳ τῷ ἐν τῷ Αθωνι οἰκολαρχῶν, σφαδεῖ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΟΡΗΣΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΟΡΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΣΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΟΡΗΣ

τῇ ρύμῃ ἡνέχθη κατὰ τοῦ προδιλήματος, ἐρχνεσάμενος ἐνστάσεις τινάς, γενομένας ἐν ἴτελίᾳ περὶ τοῦ Τρύφωνος, καὶ ἀδόπη γεωμετρίσας καὶ συγκυτογράφησας; ὁ τέως ἀγεωμέτρητος. Τὸ γάρ ὅπωσδεν γεωμετρεῖταιν ἐδιδάχη ἐξέστερον μετὰ τὴν ἐκεῖθεν φυγῆν, ἐν Λειψίᾳ φοιτήσας τῷ Σεγνέρῳ καὶ μαθητήσας γενόμενος αὐτοῦ ὁ οὐ πρὸ πολλοῦ ἀκούων ὑπὸ τῶν θαυμαζόντων τὰ τούτους οἰκουμενικὸς διδάσκαλος. Καὶ εἰ μὲν ἡ παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ κοσμίου καὶ καλῶς ἔχοντος ἐν τοιούτοις σεβασμίοις διδασκάλοις λυπεῖ, παρηγορεῖ τούλαχιστον ἡ ἐνδεικτικὴ ἐπιστημονικῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι μπὸ βραύτατον δούλειον ἥμαρ, ὃποία δὲν φαίνεται ἐν Ἑλλάδι ἐλευθέρᾳ, μετὰ δλόκληρον συεδόν εἴς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐκτονταετηρίδα. (Ἡ πρὸς τοὺς σοφοὺς τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετρουπόλεως ἐπιστολὴ τοῦ Βασιλοπούλου εἶναι γεγραμμένη κατὰ τὸ αὐγή'). Τασσάτα καὶ περὶ τούτου, ἐν παρόδῳ δὲ σημειώθητω ὅτι I. A. Σέγνερος οὐχὶ ἐν Λειψίᾳ, ἀλλ' ἐν Ιένη, Γοττίγγη καὶ Άλγη, δοσοὶ γνωστὸν, (Καθολ. Βιογρ. Τ. ΜΔ), ἐδιδάξεν.

(577) — ‘Ἐλληνικὸν Ἀλφαριτάριον μετ’ ἀκριβοῦς καὶ συντόμου μεθόδου, πληρες τῶν πρὸς τὴν ὄρθην ἀνάγνωσιν ἀναγκαίων, προσφυῶς ἡρμοσμένον κατὰ τὴν Εύρωπαϊκὴν τάξιν καὶ μέθοδον, φιλοπόνως συνερχνισθὲν ὑπὸ ὁμογενοῦς τινος, καὶ ἴδιᾳ διπάνη τύποις ἐκδοθὲν πρὸς χρῆσιν τῶν κοινῶν Σχολείων τοῦ Γένους· προσετέθησαν καὶ τινα χαλκογραφικὰ παραδείγματα πρὸς γύμνασιν τῶν νέων εἰς τὴν Καλλιγραφίαν. ’Εν Βιέννη, ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ τυπογραφείου δὲ Χιρσφέλδ. 1816. εἰς 3^ο.

(578) — ‘Ανθίμου Γαζῆ Λεξικὸν Ἐλληνικὸν, πρὸς χρῆσιν τῶν περὶ τοὺς παλαιῶν συγγραφεῖς ἐναγχελουμένων. ’Εκδοσις πρώτη· ἐπιστασίᾳ καὶ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαυτῆ. ’Εν Βενετίᾳ, τίποις Μοχαήλ Γλυκῆ, 1809—1816, Τόμ. 3, εἰς 4^ο μέγα, μὲ τὴν ἐχνογραφίαν τοῦ συντάκτου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Παρατηρήσας ὁ Γαζῆς, ὅτι ἡ τῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος Ελλήνων μελέτη περὶ τὴν ἀρχαίαν Ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν ηὔξενην ἡμέραν πρὸ ἡμέραν, καὶ δτε ἡ Ἑλληνικὴς ἐνδεικτικὴν οὐλαντοῦ Λεξικοῦ τῆς τοῦ ἐπικινητής ἀπὸ ὅλους τοὺς πεπαιδευμένους τοῦ Εἴρετος, ἀνέλαβεν αὐτὸς τὴν ἐργασίαν.

τοῦτο, δπερ μετά τινας δυσκολίας εύτύχησε νὰ τελειώσῃ εἰς διάστημα ἥξεν ετῶν, καὶ νὰ ἔκδώσῃ ἐν Βενετίᾳ. Πρὸν τῆς ἔκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ τούτου, τὸ τοῦ Βαρλεοῦ καὶ τὸ τετράγλωσσον λεξικὸν τοῦ Γεωργίου, κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ καθηγητοῦ Ἀσωπίου, (Ισορία τῶν Ἑλλήνων ποιητ. κτλ. τόμ. Α'. σελ. 702) ἡσαν τὰ μόρα, ἀταρα μέλιτρα χθὲς καὶ πρώην εἶχαν παρ' ἡμῖν οἱ σπουδάζοντες τὰ Ἑλληνικά. Οστις δὲ εἶχε τὸ τοῦ Βαρλεοῦ ἐτομήτεο εὐδαίμον. Ο Γαζῆς εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Λεξικοῦ του ἐντάσσεται ἐπὶ τῷ Β. ἐκδόσει τοῦ Ἑλληνικογερμανικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Σνείβερου, τὸ δποτον καὶ μετέφρασε μὲ διαφόρους προσθήκας πολλὰ χρητικούς. Εν τῷ προλόγῳ πραγματεύεται περὶ τῶν διαφόρων διαλέκτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ καταγράφει δια Λεξικὰ ἐτυπώθησαν ἢ δὲν ἐτυπώθησαν μέχρι τῶν ἡμερῶν του, η καὶ ἀπωλέσθησαν.

(579) — Χαρτοπαίγνιον γεωγραφικὸν, συγγραφὲν μὲν Γαλλιστὶ ὑπὸ Ε. Ζουΐ, μεταφρασθὲν δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην τῶν Γραικῶν γλῶσσαν ὑπὸ Λίκατερίνης 'Ραστῆ. Ἐν Βιέννη, τύποις Συιρερίοις. φωτ. 1816. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ Χαρτοπαίγνιον τοῦτο συνίσταται ἀπὸ 52 μικροὺς χάρτας, ἐκαστος τῶν δύοιων ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς μικρὰν χαλκογραφίαν, ἵτις δίδει μικράν τινα γνῶσιν τῶν ἡθῶν τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, οὗ τινος τῆς γεωγραφίαν περιέχει συνοπτικῶς ὁ Χάρτης. Οἱ κανόνες τοῦ Χαρτοπαίγνιου τούτου εἴναι οἱ αὐτοὶ καὶ τοῦ 'Ιστορικοῦ Χαρτοπαίγνιου, ἐκδοθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Βισιτείου τὸ 1808, ώς εἴδομεν ἐν τῷ ἀριθμῷ 429 τοῦ παρόντος Καταλόγου, καὶ δχι τὸ 1812 ἔτος, ώς ἐσφαλμένως ἐγκριθεῖσεν ὁ ἔκδότης τοῦ Λογίου 'Ερμοῦ ἐν τοῖς φυλ. τοῦ 1816 ἔτους, σελ.... Τὰ παιδάρια καὶ τὰ κοράσια παίζοντες μεταξὺ των δύνανται, εὔκολως καὶ ἀπόνως, νὰ μάθωσι τὰς στοιχειώδεις καὶ αναγκαῖας γνώσεις τῆς Ἰστορίας καὶ τῆς Γεωγραφίας.

(580) — 'Ιστορία τῆς Ρουμανίας, ἢ "Ἐκθεσις τῶν ἀξιολογωτέρων μνημονευούμενων συμβάντων" ἐν τοῖς ἀριστεροῖς κάτω Ημεροτρίοις, ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Αἰγυπτίων μέχρι τῆς καταστάσεως τῶν 'Ρουμανικῶν ἀρχηγεμονῶν τοῦ 'Ρουμανικοῦ ἄγρου καὶ τῆς Μολδαβῆς· νῦν πρῶτον συντεθεῖσα καὶ τύποις ἐκδιδόσα. 'Ἐν Λεύκη' ἐγ τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Τζουγκάτου. Τόμος Α'. Πέρος Α'. 1816. εἰς 3^{ην}.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΝΟΕΛΛΗΝΟΥ ΚΑΙ ΕΦΗΒΙΚΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΑΖΑΡΙΔΗΣ

(581) — Γεωγραφικὸν τῆς 'Ρουμουνίας, εἰς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν κατάληψιν τῆς 'Ιστορίας αὐτῆς, νῦν πρῶτον συντεθὲν καὶ τύποις ἐκδοθέν. 'Ἐν Λειψίᾳ' ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ταουχνίτεζ. Τόμος Α'. Μέρος 6'. 1816. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ πονήματος τούτου περὶ Ρουμουνίας εἶναι δ. Δημητριάδης Φιλιππίδης. Κατὰ τοῦ πονήματος τούτου δ. Λόγιος Βρυτῆς τοῦ 1816 ἔτους, σελ. 212—222, ἐξέδωκεν αὐστηρὰν ἐπικρισιν, δι’ ἣς ἀπεδείκνυεν, δτι ἡ ἐκδοσίς του δὲν ἔχει πρόξενος οὐδεμιᾶς ωφελείας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Συνεπείᾳ τοῖς τύποις τῆς ἐπικρίσεως ταύτης ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐξέδωκε τοὺς ἀκολούθους τόμους τοῦ συγγράμματος του.

(582) — Νίκα 'Αριάδνη. 'Ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφείῳ, 1816. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἰπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ συγγραφεὺς συνέταξε Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν του, παίδων τοῦ Λ'. Διερμηνέως τῆς Ἰψηλῆς Πόλης, Δημητρίου Μουρούζη.

(583) — 'Ἐπιτομὴ φυσικῆς ἀκροάσεως, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν Σεργίου Μακραίου ἐν τρισκελεῖδίοις· ἥδη πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν εὐγενῶν καὶ φιλομούσων εὐπατριδῶν' Ιωαννιτῶν χυρίου Ἀναστασίου, καὶ χυρίου Γεωργίου Χατζῆ Κώνστα, δροψύχων αὐταδελφῶν. 'Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, 1816. εἰς 8^η.

(584) — Περὶ τῶν τεσσάρων ἵππων τῆς ἐν Βενετίᾳ βασιλικῆς τοῦ ἀγ. Μάρκου, ἐπιστολὴ τοῦ ἐκ Κερκύρας Ἀνδρέου Μουστοξύδου, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς παρὰ Γ. Ἀσάνη. 'Ἐν Βενετίᾳ, 1816, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωάννου Παρολάρη. εἰς 8^η.

(585) — Εἰσαγωγὴ γενικὴ τῆς Γεωγραφίας εἰς πλήρη τῆς γῆς γνῶσιν· συντεθεῖσα μὲν Γερμανιστὶ ὑπὸ Ἀδάμ. Χ. τοῦ Γασπάρεως, ἐξελληνισθεῖσα δὲ καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Καπετανάκη. 'Ἐν Βιέννῃ, κατὰ τὴν τυπογραφίαν Ἰωάν. Σνείρερ, 1816. Τόμ. 2. εἰς 8^η.

(586) — Ἐρμῆ; ὁ Λόγιος, ἢ Φιλολογικαὶ Ἀγγελίαι· 1817. Ἐν Βιέννη, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰω. Βαρθολ. Τζεκίου, πρότην Βενδότου. εἰς 8^η.

(587) — Συλλογὴ Ἀποσπασμάτων Ἀνεκδότων Ἐλληνικῶν μετὰ σημειώσεων, σπουδὴ Ἀνδρέου Μουστοξύδου καὶ Δημητρίου Λυχνᾶ Ευζαντίου. Ἐν Βενετίᾳ, 1816—1817, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀλουισοπόλεως φυλλάδια Ε'. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ιδεὺ ὁ ΠΙΝΑΞ τῶν ῥηθέντων ἀποσπασμάτων, τῶν ὅποιων τὰ χειρόγραφά εύρισκονται ἐν τῇ Ἀμβροσιανῇ βιβλιοθήκῃ.

Ἄστιος, περὶ τῶν κατὰ τὸ στόμα τῆς κοιλίας παθῶν, καὶ αὐτῆς τῆς κοιλίας καὶ ἑ.τέρων· μετὰ σημειώσεων καὶ διαφόρων ἀναγνώσεων, σελ. 1—24.

Ἀνώνυμος, ὑποθέσεις εἰς ἐπτὰ λόγους ἴσοκράτους μετὰ σημειώσεων, σελ. 1—8.

Ἐπιφάνιος, ἀνέκδοτα κεφάλαια τοῦ φυσιολόγου μετὰ σημειώσεων, σελ. 9—32.

Ιωάννης Εύγαττων τὰ ἐκ φύσεως γνωμικὰ τοῦ ἀνθρώπου μετὰ διαζύρων ἀναγνώσεων καὶ σημειώσεων, σελ. 1—8.

Ἀνώνυμος, βίος ἴσοκράτους καὶ ὑπόθεσις εἰς τὸν πρὸς Δημονικὸν λόγον, μετὰ διαφόρων ἀναγνώσεων καὶ σημειώσεων, σελ. 9—23.

Γεμιστίου Πλήθονος, μοιωδές ἐπὶ τῇ ἀοιδίμῳ διεποίην Ἱπομονῇ, σελ. 1—8.

Θεοφίλου περὶ κατεσκευῆς ἀνθρώπου ἀποσπάσματα· τοῦ αὐτοῦ περὶ διαχωρημάτων, σελ. 1—27.

Ὀλυμπιοδώρου σχόλια εἰς τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀνιωνύμου σχόλια εἰς τὸν αὐτὸν διάλογον. σελ. 1—32.

Παράφρασις εἰς τὰ κυνηγετικὰ τοῦ Ὁππιανοῦ μετὰ σημειώσεων καὶ διαφόρων ἀναγνώσεων, σελ. 1—22.

Νικηρόρου τοῦ Γρηγορᾶ ἐπιστολαῖ, σελ. 1—16.

(588) — Πρὸς τοὺς Οἰκείους. Ἐν Παρισίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου. ἀωτ̄. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὅπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔξεδωκεν ὁ Π. Κοδρικᾶς ἐν ὀνόματι τῶν ἐν Πίζῃ βίλλίνων τὴν ἀπάντησίν του εἰς τὰ κατ' αὐτοῦ δημοσιευθέντα ἐν τῷ Δογίῳ Ἐρμῆ πα. καὶ τῶν ἔξδοτῶν τούτου Φαρμακίδου καὶ Κοκκινάκη.

(589) — Δοκίμιον περὶ πατριωτισμοῦ, πρὸς τοὺς ακτούς τῶν Ἰωνίων ἐντὸς νήσων, ἀριθμῷ ὑπὸ Η. Φ. "Εκδοσις δευτέρα. φωτ." Ἐν Φιλαδελφίᾳ, 1817, ἐκ τοῦ 'Ελληνικοῦ τυπογραφείου, εἰς 12^η.

(590) — 'Ἐπιστολὴ τῆς νέας φιλοσοφίας στηλιτευτική, πρὸς τὸ ἔθνος τὸ Ελληνικόν καὶ δύο Παραρτήματα. φωτ.' 'Ιουλίου 1817. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή έπιστολὴ αὗτη ἐτυπώθη λαθρεῖως ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ιωαννίου. Ήδε περὶ αὐτῆς τὸν Δόγιον Έργον τοῦ 1818 ἔτους, σελ. 59.

(591) — 'Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐκδότας τοῦ Λογίου 'Ἐργοῦ, Νικολάου Πειραιώς Κυπρίου. 5 Σεπτεμβρίου, 1817. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή έπιστολὴ αὗτη ἐτυπώθη ἐν Παρισίοις εἰς ἀπόκτητιν ἔκδιντας, ἵνα ἔγραψεν ὁ Κολοκοτρόπης πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐκδότας τοῦ Λογίου Έργον. Ήδε τὸν ἀριθμὸν 558 τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(592) — Γραμματικὸν ἢ 'Ἐγραψαντεῖν τοῖς παιδευμάτων βιβλίον δ'. συνταχθέντα ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρεσόυτέρου καὶ Οἰκονόμου, Διδασκάλου τῆς Φιλολογίας εἰς τὸ φιλολογικὸν Γυμνάσιον τῆς Σμύρνης, καὶ πρώτου ιεροκήρυκος τῶν 'Εκκλησιῶν αὐτῆς. Τόμ. Α'. Περιέχων βιβλία δύο. 'Ἐν Βιέννῃ. ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν. Βαρθολ. Τζενέτου, 1817. εἰς 8^η. σελ. 514.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ο β'. τόμος δὲν ἔξεδόθη.

(593) — 'Ο ἐμπορικὸς Κώδηκας τῆς Γαλλίας' μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου, καὶ πολλοῖς σημειώμασι πλουτισθεὶς, ἔτι δὲ παραρτήματι τῶν ἀναγκαίων ἀρθρῶν ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Κώδηκας ἐπαυξηθεὶς παρὰ Νικολάου τοῦ Παππαδοπούλου, παρ' εὖ προσενεγκθεὶς τῷ ἐν Κρότει ἐντεμοτάτῳ συστήματι τῶν 'Ελληνορρωμαίων ἐμπόρων πρὸς κοινὴν ὡρίζεσσιν, ἀναλώμασι τοῦ τιμιωτότου κυρίου

Μιχαήλ Βασιλείου τύποις ἐκδίδεται. 'Ἐν Βιέννη, 1817· ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου δὲ Χιρσφίλδ. εἰς 8^η.

(594) — 'Ἡ κρίσις τοῦ Πάριδος· Ποίημα μυθιλογικὸν, ἐρωτικὸν καὶ ἡθικὸν Δημητρίου Γουζέλη, τοῦ ἐκ Ζακύνθου ἐκδοσις πρώτη μετὰ διαφόρων ὑποσημειώσεων, ἐν αἷς περιέχονται ἴστορια: σύν τοῖς ἄλλοις καὶ θίσις ἀξιολόγων ἀνδρῶν οὐκ εὔλαβειθανοι. 'Ἐν Τεργέστῃ, 1817. Παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ Μαλδίνη τυπογράφῳ. εἰς 8^η.

(595) — Καλλιέργεια τῶν γεωμήλων ἦγουν πατάτας, καὶ χρῆσις τῶν ἴδιων ὑπό τε τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, παρὰ Σ. Π. Κερκύρᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως, 1817. εἰς 8^η.

(596) — Π. Πετρίδου εἰδοποίησις καὶ πρότασις πρὸς τοὺς νέους τοὺς Ἱωνας διὰ νὰ ἀνορθώσωσι: τὴν γλῶσσαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος. φω:ζ'. Φευρουαρίου κέ. Κερκύρᾳ· ἐδημοσιεύθη μὲ ἄδειαν διὰ τῆς τυπογραφίας τῆς Διοικήσεως. εἰς 8^η.

(597) — Διατριβὴ ἐκφωνηθεῖσα εἰς τὰς δημοσίας ἔξετάσεις τῆς ἐν Ζακύνθῳ Σχολῆς ὑπὸ Π. Π. Κερκύρᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως, 1817. εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετὰ τὸ κείμενον ἔπειται ἡ Ἰταλικὴ μετάφρασις.

(598) — Θαλάσσιος Νομοθεσία, συναθροισμένη ἀπὸ διαφόρους νομοθέτας θαλασσίους εὑρωπαῖκούς, καὶ πλουτισμένη ἀπὸ διαφόρους φυλακτομένας συνθείας, διὰ ὁδηγίαν κάθε εἶδους ναυτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ, παρὰ Καπετάν Νικολάου Κεφαλῆ, ἐκ νήσου Ζακύνθου. 'Ἐν Βιέννῃ, 1817. εἰς 8^η.

(599) — Ἐρμῆλος, ἡ Δημοκριθηράκλειτος Μιχαήλου τοῦ Περδικάρι ἰατροῦ. Τόμος ἀ. 1817. εἰς 8^η.

(600) — Προδιοίκησις εἰς τὸν Ἐρμῆλον, ἡ Δημοκριθηράκλειτον Μιχαήλου τοῦ Περδικάρι ἰατροῦ· περιέχουσα τὴν ἀπολογίαν τοῦ ποιητοῦ, τὴν ἀληγορίαν τοῦ ποιῆτος καὶ

τὴν εἰδησιν διὰ τὴν ἀτακτον ἔκδοσιν τοῦ Ἐρμήλου. 1817.
εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὰ δύο τεῦτα Πονήματα τοῦ Περδικάρι ἐτυπώθησαν ἐν Βιέννη.

(601) — Δρᾶμα Μεταστασίου ἐπιγραφόμενον Δημήτριος, μεταφρασθὲν ἡδη εἰς τὴν καθημιλουμένην Ἑλληνικὴν διάλεκτον μετά τινων καὶ ἄλλων ποιημάτων. Ἐν Βιέννη, 1817. εἰς 8^η.

(602) — Αὔγούστου Λαοχυταίνου Κλεομένης, μεταφρασθὲν ἐξ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν νῦν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Κυριακοῦ Ἰωάννου Ἐλαιώνος. Ἐν Βιέννη, κατὰ τὴν τυπογραφίαν Ἰωάννου Σνείρερ. 1817.
εἰς 8^η.

(603) — Παιδαγωγία γρήσιμος εἰς τοὺς ποθοῦντας μαθεῖν γράμματα, μετὰ προσθήκης τινός. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^η.

(604) — Λεξικὸν Ἰταλικὸν καὶ Γραικικὸν, πρόχειρον καὶ ἀναγκαιότατον εἰς τοὺς ποθοῦντας μαθάνειν εύκόλως τὴν Γραικικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν. Μετὰ προσθήκης ἐν τῷ τέλει δώδεκα διαλόγων, καὶ ἑτέρων τινῶν χρησίμων. Ἐν Βενετίᾳ, 1817. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 12^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ λεξικὸν τοῦτο συνετάχθη διὰ τοὺς ὄδοιπόρους μᾶλλον τῶν δύο τούτων ἔθνων. Διὸ καὶ αἱ λέξεις εἶναι γεγραμέναι μὲ στοιχεῖα τὸ ἀνάπταλιν τῆς γλώσσης τοῦ Γραικοῦ ἢ τοῦ Ἰταλοῦ. Μετεπώθη τὸ 1832 ἔτος παχὺ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ.

(605) — Ὡδὴ εἰς τὸ Ἐαρ, συνταχθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Νικολοπούλου Ἑλληνιστὶ Γαλλιστὶ, καὶ ἀφερωθεῖσα τῷ Κόρητι Ἰωάννῃ. Καποδιστρίᾳ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐρεράρτου. Ἐν Παρισίοις, 1817. εἰς 8^η μέγα.

(606) — Απόπειρα Ἀναλύσεως τοῦ Νοούμενου ἑτεροίας παρὰ τὰς νῦν νῦν πρῶτον ἐκπονηθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα παρὰ

τοῦ ἀποπειρογράφου τῆς 'Ρουμουνίας. 'Ἐν Λειψίᾳ, 1817.
Παρὰ τῷ Τάσουχνιτζ. εἰς 8^ο.

(607) — Ἐπιτομὴ τῶν ζιλιππικῶν τοῦ Πομπηίου Τρόγου. Νῦν πρῶτον ἐκ τοῦ Λατινικοῦ εἰς τὴν Αἰολοδωρικὴν 'Ἐλληνικὴν διάλεκτον μεταγλωττισθεῖσα, καὶ ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀποπειρογράφου τῆς 'Ρουμουνίας. 'Ἐν Λειψίᾳ, παρὰ τῷ Τάσουχνιτζ. 1817. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ήπὸ τῆς ἐπωνυμίας Ἀποπειρογράφος τῆς Ρουμουνίας ἔκάλυψε τὸ ονομά τοῦ δ συντάκτης καὶ μεταφραστὴς τῶν δύο τεύτων πονημάτων Δημήτριος Δανιήλ Φιλιππίδης, ὅστις οὐδὲν ἔγνωριζεν οὐδὲν ἐπὶ σκοπῷ παρέλειψε νὰ σημειώσῃ ἐν τῷ Προοιμίῳ τοῦ δευτέρου πονηματός του, ὅτι τὴν μετάφρασιν τῆς Ιστορίας τοῦ Πομπηίου Τρόγου πρῶτος ἐπιχειρίσθη ὁ Αθηναῖος Χαρρῆς Μάκολας. Ήδε τὸν ἀριθ. 73 τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(608) — Σοφοκλέους Τραγῳδία Αἴαντος Μαστιγοφόρου, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ 'Ἐλληνικοῦ καὶ μετρικοῦ κειμένου τοῦ Ποιητοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ὄμιλουμένην γλῶσσαν, καὶ μετασχηματισθεῖσα κατὰ τὴν τάξιν τῶν νεωτέρων τῆς Εὐρώπης δραμάτων εἰς πράξεις καὶ σκηνὰς, σχολιασθεῖσα ἀκριβῶς διὰ πολλῶν περιέργων σημειώσεων, καὶ πλουτισθεῖσα μὲ πέντε εἰκόνας. ἐκδοθεῖσα δὲ ἦδη εἰς τὸ φῶς τοῦ τύπου φιλοτίμω δαπάνη τοῦ φιλοκάλου καὶ τιμίου ἐν πραγματευταῖς Κυρίου Μάρκου Γεωργίου Κάρτζα· ἐν τῷ τέλει δὲ περιέχουσα παράρτημα τῆς χρίσεως τῶν σχολίων, καὶ μεταφράσεως τῆς συγγραφῆς τοῦ Θουκυδίδου παρὰ Νεοφύτου Δούκα, Βιβλίου Α'. 'Ἐν Βιέννῃ, 1817. ἐκ τοῦ 'Ἐλληνικοῦ τυπογραφείου Ιωάν. Βαρθ. Σβεκίου. εἰς 8^ο.

(609) — Σύντομος Γενικὴ Ιστορία εἰς δύο τόμους διηρημένη, συλλεχθεῖσα ἐκ παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων συγγραφέων πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων νέων ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβαρεώς, καὶ ἐκδοθεῖσα δαπάνη αὐταδέλφων Δαρβαρεών. 'Ἐν Βιέννῃ, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Α. Λυκούλῳ, 1817. εἰς 8^ο.

(610) — 'Οδηγία θαλάσσιος Θεωρητική και Πρακτική, συναθροισμένη ἀπὸ διαφόρους ἐπιστήμονας συγγραφεῖς θαλασσίους, και πλουτισμένη μὲ διαφόρους εἰδήσεις, παρὰ τοῦ Θαλασσοπόρου Καπετάν Νικολάου Κεφαλῆ, ἐκ νήσου Ζαχύθου. 'Εν Βιέννη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωάν. Βαρθ. Τσεκίου, 1817. εἰς 8^η.

(611) — Γεωργίου Σακκελαρίου ἰατροῦ, τοῦ ἐκ Κοζάνης, ποιημάτια προσφωνηθέντα παρ' αὐτοῦ τῷ ἐντιμοτάτῳ χυρίῳ Κωνσταντίνῳ Τακιατζῆ, οὗτινος και τῇ δαπάνῃ τύποις ἐξεδόθησαν. 'Εν Βιέννη, κατὰ τὸ τυπογραφεῖον τοῦ 'Ιωάννου Συεΐρερ 1817, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ. εἰς 8^η.

(612) — 'Ομήρου Ἰλιάς, παραφρασθεῖσα και διμοιοχαταλήκτως στιχουργηθεῖσα, μετὰ προσθήκης ἀναγκαίων και ἐπωφελῶν ὑποσημειώσεων, και ἀναρτήσεως τῆς Μυθολογίας, 'Αλληγορίας και ἀληθινοῦς Ἰστορίας, και νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα μετὰ διαφόρων χαλκογραφικῶν εἰκόνων εἰς δέκα τρία τμήματα παρὰ Γεωργίου Ρουσιάδου, τοῦ ἐκ Κοζάνης. Προκαταβολῆ τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου Κ. Σπ. Ζελλίου. 'Εν Βιέννη, 1817—1818. 'Εκ τοῦ 'Ελληνικοῦ τυπογραφεῖου δὲ Χιρσφέλδ. Τόμ. 6. εἰς 8^η.

(613) — 'Ερμῆς ὁ Λόγιος, ἡ Φιλολογικὴ Ἀγγελία. 1818. 'Εν Βιέννη ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τζεκίου, πρώτην Βενδότου. εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Οἱ ἔκδόται τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος τούτου, δίδοντες περίληψιν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ ἱανουαρίου μηνὸς τῶν τυπωθέντων βιβλίων κατὰ τὸ 1817 ἔτος, λέγουσι τὰ ἐφεξῆς περὶ τοῦ ἐν τῷ Καταλόγῳ τούτῳ σημειωθέντος βιβλίου, τὸν ἀρ.θμὸν 588. — «Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ μικροῦ βιβλιαρίου τούτου και ἡ ὑπογραφὴ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ εἴται δισδού γνεοδεῖς, και πλασταί. Οἱ χρηστοὶ νέοι μαθηταὶ ἡγαγκάσθησαν γ' ἀπολογηθῶσι.» 'Η ἀπολογία αὕτη ἐτυπώθη ἐν τῷ ῥήθεντι φυλαδίῳ, σελ. 23.

(614) — 'Ελληνικὸς Τηλέγραφος, ἡ Περιοδικὴ 'Εφη-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΦΚΡΟΝΗΣ ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΠΟΙΙΑΝΝΙΝΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

μερίς, ύπό τοῦ ἰατροῦ Δημητρίου Ἀλεξανδρίδου. Ἐν Βιένη, 1817· παρὰ Ἀντωνίῳ Στράους. εἰς 4^{ον}.

(615) — Γεωγραφία Μεθοδικὴ ἀπόστης τῆς Οἰκουμένης, ἐκ παλαιῶν τε καὶ νέων συγγραφέων συνεργανισθεῖσα καὶ συντεθεῖσα παρὰ Διονυσίου Πύρρου, τοῦ Θετταλοῦ, ἰατροφιλοσόφου καὶ διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἰατρικῆς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κοινὸν σχολεῖον. Νῦν πρῶτον ἐκδίδεται φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἑλλογιμωτάτου ἀρχιδιακόνου τοῦ ἄγρι οὐ Λεοντίου Κυρίου Νεκταρίου, τοῦ Λεσβίου. Ἐνετίησιν. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, 1818. εἰς 8^{ον}.

(616) — Φαρμακοποιία γενικὴ ἐκ τῶν πλέον νεωτέρων σοφῶν χυμικῶν καὶ φαρμακοποιῶν συγγραφέων τῆς Εὐρώπης, μάλιστα ἐκ τοῦ σοφοῦ χυμικοῦ Βρουνιατέλλου· συνεργανισθεῖσα παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου καὶ ἰατροῦ Διονυσίου Πύρρου, τοῦ Θετταλοῦ. Ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Κυρίλλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1818. εἰς 8^{ον}.

(617) — Λύχνος τοῦ Διογένους, ἡ Χαρακτῆρες Ἡθικοὶ Χαρισίου Δημητρίου Μεγδάνου, τοῦ ἐκ Κοζάνης, τοῦ καὶ τοῖς Ἱερεῦσιν ἀριθμουμένου· Ἐκδοθέντες φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ εὐγενοῦς ἐμπόρου Κ. Γεωργίου Τακιατζῆ, τοῦ Κοζανίτου. Ἐν Βιέννη, κατὰ τὸ τυπογραφεῖον Ἰωάννου τοῦ Σνείρερ, 1818. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ἥθικῶν τούτων χαρακτήρων ὁ Μεγδάνος ἐμιμήθη τὸν Θεόφραστον. Χαρακτηρίζεται τὰ ἥθη τῆς ἐποχῆς του εἰς πεντήκοντα κεφάλαια, καὶ περιγράφει τὰ ὅσα εἶδε πραττόμενα, καὶ ἡκουσε λεγόμενα, καὶ ἐνόησε φρονούμενα.

(618) — Νομοθεσία τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὑσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, Κυρίου Κυρίου Ἰωάννου Γεωργίου Καρατζᾶ Βοεβόδα. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τζεκίου· 1818. εἰς 8^{ον}.